

VAK'A TAKDİMİ :

A. Ü. Tip Fakültesi Cerrahi Kliniği

— SAFRALI PERİTONİTİS —

(16 vak'ada tedavi sonuçları)

Dr. İ. Kayabah*

Dr. S. Uysal**

Dr. N. Ayhan***

Safralı peritonitis, safra sistemi cerrahisinin, üzerinde az durulan bir komplikasyonudur. Bununla beraber son yıllarda artmakta olduğu bir gerçektir. Bu artışın nedenleri arasında antibiyotiklerin ve cortisone'un gittikçe daha geniş bir uygulama alanı bulması önemli bir etken olmuştur.

MATERYEL

Bu çalışmada 1953 - 1972 yılları arasında etüd etmek fırsatını bulduğumuz 16 safralı peritonit vakası tartışılmaktadır (Tablo - 1).

Bu vak'aların 8'i erkek, 8'i kadındır. En küçük yaş 16, en büyük yaş 67 yıldır; yaş ortalaması 29 senedir.

Hastaların 8 tanesi (Obs. 4,5,6,7,10,11,15,16) az veya çok uzun bir süre önce safra yolları üzerinde bir ameliyat geçirmişlerdi (% 47), (Tablo - 1). Bu na karşılık 5 vak'ada (Obs. 1,2,3,8,14) safra kaçağı ameliyat esnasında tespit edilerek hemen gereken tedavi yapılmıştır (% 33). İki vak'a (Obs. 4,8) duş travmalara bağlı olarak gelişmiş ve nispeten geç dönemlerden ameliyat edilmişlerdir.

Ameliyat tekniği bakımından 13 vak'ada (% 81) çapraz tip drenaj ve anastomozlar kullanılmış, 3 vak'a (% 19) ise konservatif olarak tedavi edilmiştir.

* A. Ü. Tip Fak. Cerrahi Kliniği Profesörü

** A. Ü. Tip Fak. Cerrahi Kliniği Baş Asistanı

*** A. Ü. Tip Fak. Cerrahi Kliniği Asistanı

Obs	Prot.	Yaş	Cins	Tarih Hastalık	İlk ameliyat sure	Arada geçen Peritonit ted. uygulanan yol	Sonuç	Ölüm nedeni
1	16488	53	E	1953 Taşlı kol.	—	30 saat Kolesistektomi Periton drenajı	Ölüm	Safra intoksikasyonu
2	410	67	E	1953 Taşlı kol. delimmesi	—	8 saat Kolesistektomi Periton drenajı	Şifa	—
3	6322	47	E	1956 Taşlı kole. hidropsu	—	5 saat Kolesistektomi Periton drenajı	Şifa	—
4	16912	28	E	1956 (araba altında) KC. rüptürü	Sütür+tampon	7 gün Periton drenajı	Şifa	—
5	2205	30	K	1957 Taşlı kole. Koledok taşı	Kolesistektomi Koledok drenajı	3 gün Medikal	Ölüm	Koledokka nelaton sond yanılış komması
6	189	42	E	1957 Taşlı kole.	Kolesistektomi	2 gün Medikal	Ölüm	Cysticus ligatörü kopması
7	950	40	K	1858 Oddi hipotonisi	Kolesistektomi sağ splanch.	6 gün Hepatico- duodenostomi	Ölüm	Anastomozun safra kaçırması
8	9925	25	E	1959 K. ciger rürtürü (at tepmesi)	—	3 gün Dikiş+drenaj	Şifa	—
9	200	52	K	1959 Taşlı kole.	Kolesistektomi	— Medikal	Ölüm	Safra intoksikasyonu

Obs	Prot.	Yaş	Cins	Tarih Hastalık	İlk ameliyat	Arada geçen süre	Peritonit ted. uygulanan yol	Sonuç	Ölüm nedeni
10	3483	27	K	1961 Taşlı kole.	Kolesistektomi	—	Periton drenajı hepaticus >	Salah	
11	5492	37	E	1961 Duo. ulcusu	Mide rezeksiyonu	3 ay	Periton drenajı Kolesistektomi Braun anastomozu	Şifa	
12	6852	16	K	1963 Kc. sirozu	Ponksiyon biopsisi sinde safra kesesi yaralanması	—	Safra kesesi dikisi +periton drenajı	Ölüm	Özofagus varisi kanaması
13		E		1967 Pankreas başı Ca.			İuodeno - pankreas tektomi	Ölüm	Anaztomozdan sızmıştır
14	264	35	K	1970 Taşlı kole.	Kolesistektomi	3 ay	Periton drenajı hepatico jejunostomi	Salah	Hepato-renal sendromu
15	633	K	1971 Taşlı kole.	Kolesistektomi	—		Periton drenajı D. Hepaticu drenajı	Salah	
16	2213	45	K	1972 Taşlı kole.	Kolesistektomi	4 ay	Periton drenajı Koledon süürü	Ölüm	Safra intoksikasyonu

Medikal yollarla tedavi edilen vak'aların hepsi (obs. 5, 6, 9) kaybedilmiştir. Buna karşılık operatif yollarla tedavi edilen 13 hastanın 6'sı hayatta kalmış bulunmaktadır. Vak'alarımızda ölüm nedenleri (Tablo-1) de gösterilmiştir.

Bu tabloya göre mortalite nedenleri 7 vak'ada (% 70) safra entoksikasyonu, bir vak'ada (% 10) akut karaciğer yetersizliği bir vak'ada (% 10) şok ve bir vak'ada da oesophagus varice'lerinin kanamasıdır. Başka bir deyimle mortalitenin % 70'i safra entoksilyasyonu dışındaki nedenlere bağlı olarak gelişmiştir.

TARTIŞMA

Safralı peritonitis (choléperitoine, cholascose) ler, oluş nedenlerine göre şu şekilde sıralanabilir :

1. Teknik hatalar sonucu gelişen safralı peritonitisler :

- a — Safra drenajında kullanılan çeşitli drenlerin çevresinden olan sızıntılar (Obs. 5, 14).
- b — Bilio - digestif anastomozlarda dikiş yetersizliği (Obs. 13,7).
- c — Ductus cysticus ligatürünün kayması (Obs. 6).
- d — Kolessiectomiden sonra safra kesesi yatağından safra sızmaları.
- e — Papilla vaterinin yerinden kopması (Desinsertion papillaire).
- f — Koledokun primer kapatıldığı durumlarda safra sızması (Obs. 16).

2. Travma sonucu gelişen safralı peritonitisler :

- a — Dış travmalar (Obs. 4 ve 8).
- b — Ameliyat travmasına bağlı olarak Choledocus yararlanması (Obs. 9,11,10,15).
- c — Karaciğer dışı safra sisteminin taş ve iltihaplara bağlı delirmeleri (Obs. 1,2,3).
- d — Ponksiyon sonucu gelişen safralı peritonitisler (Obs. 12).
- e — Delinmesiz safralı peritonitisler.
- f — Cortisone kullanılmasına bağlı kaçaklar (anastomozların açılması)

3. Travmasız gelişen safralı peritonitis'ler :

Deinmesiz safralı peritonitlerin etio - patogenesisinde; safra yolları ve infeksiyonları, çeşitli etkenler sonucu safra yollarının tıkanmasıyla bu yollar içinde basıncın yükselmesi (taş, pancreas başı Ca., safra yollarının anomalileri, volvülüsleri... gibi), pancreas salgısının safra yollarına regurjitosyonu gibi etkenler uzun süre tartışma konusu olmuştur. Son yılların klinik (5) müşahadeleri ve özellikle deneysel çalışma sonuçları (6,7) safra sisteminde herhangi bir etkenle gelişen basınç artması sonucu safranın Disse aralıklarından lymphę akımına geçtiğini meydana koymakla bu soruna kesin bir cevap getirmiştir. Çünkü safra geçmesiyle içinde basınç artan ve genişleyen Glisson kapsülü altındaki lymphę yollarından periton boşluğununa doğru safralı lymphę eksüdasyonu başlamaktadır.

Safralı peritonitisler akut ve kronik olarak da ikiye ayrılırlar. Vakalarımızın 2'si (Obs. 11, 15) kronik gruba girmektedir (% 13).

Klinik belirtiler yönünden akut ve kronik gidişli vak'aların ayrılması kolaydır :

1. Akut safralı peritonitis'lerde 2 temel belirti vardır (3) :

- a — İnatçı bir şok
- b — İnatçı bir mide - barsak atonisi

Bildirilmiş olan bütün öteki belirtiler ikincildir ve hiç bir zaman vakaların tümünü kapsamaz.

2. Kronik safralı peritonitis'ler ise klinik yönden ascites'li bir periton Tbc.'u veya dekompanse bir karaciğer cirrhosis'i görünümü verirler. Hastalar bu tanılardan bireyle kliniğe gönderilirler. Dikkatli bir anamnez gerçek tanıyı ortaya koyar; şüpheli durumlarda parasentez her şeyi aydınlatmağa yeterlidir (3).

Gerek akut ve gerekse kronik safralı peritonitislerde tedavi şirürjikaldır ve ilkeleri şu şekilde özetlenebilir : (4) :

1 — Birinci seansda minimal, fakat hayat kurtarıcı bir müda-hale yapılı. Bu, genellikle geniş bir periton drenajı biçiminde olmaktadır. Bu yolla safra sistemindeki kaçak periton içine safra akması önlenmiş olmaktadır.

2 — İkinci ameliyat hastanın genel durumu düzeldikten, assit ve safra fistülü sona erdikten sonra yapılmalıdır. Bu seansda, safra sistemindeki lezyonun radikal tedavisi yapılır. Bazen de hiç bir lezyon tespit edilmeyebilir (Obs. 11). Literatürde bu şekilde vak'alar bildirilmiştir (5).

Safralı peritonitislerde ölüm nedeni üzerinde de çok tartışılmıştır. 1911 de P. Clairmont ve H. von Habererle başlayan bu tartışmalar bu gün de devam etmektedir. Ölüm nedeni üzerinde ileri sürülen fikirler kronolojik olarak şöyle sıralanabilir :

1. Safra içinde bulunan bakterilerle gelişen peritonit.
2. Safra entoksikasyonu
3. Devamlı sıvı ve elektrolit kaybı.
4. Hemolysis ve böbrek yetersizliği.

Klinik müşahadelerimizin verdiği izlemeler bizi 2. ve 4. nedenleri kabule yöneltmiştir. Bu alanda yapılan çalışmaların da daha anlamlı sonuçlar verdiği bir gerçekdir (8, 1, 3).

ÖZET

Çeşitli nedenlere bağlı olarak gelişen 16 akut ve kronik safralı peritonitis vakası etüd edildi. Teşhis yönünden akut vak'alarda inatçı bir şok ve mide - barsak atonisinin saptanması patognomoniktir. Kronik vakalarda ise ascites toplanması dikkat çeker; bu vak'alarda anamnez ve gerekirse periton ponksiyonu tanıya götürür.

Şirürjikal olan tedavide, hayat kurtarıcı ilk ve en basit drenajlarla, ikinci bir seansda yapılacak rekonstrüktif müdahaleler birbirinden ayrılmalıdır.

Prognos karanlıktır. Total mortalitemiz % 56, medikal yolla tedavi edilen vakalarda % 100, şirürjikal tedavi uygulanan vak'alar da ise % 46 olmuştur.

RESUME

Péritonite biliaire
(Réflexion à propos de 16 cas)

Cet article est écrit par l'étude de 16 cas de peritonité biliaire aiguë et chronique du aux facteurs différents.

Au point de vue du diagnostic un shoc profond et une atonie gastro - intestinale rebelle au traitement est patognomonique. L'as-cite attire l'attention dans les cas chroniques, contexte clinique, le para synthese s'il ya lieu pose la diagnostic chez ces malades.

Le traitement doit etre chirurgical. Il faut distinguer les simples drainges qui sauvent la vie et qui on pratique an premier lieu et des divers interventions reconstructives qui les suivent.

Le prognostic est sombre. Notre taux de mortalité globals est % 56, la mortalité chez les malades soignées medicalement est % 100, tandis que dans les cas operés est % 46.

LITERATÜR

- 1 — Colen Jr., I., Cotlar, A. M., Atik, M. Lumpkin, W, M. Thibson T, L. ve Wernette C. J., Dileperitonitis, Ann. Surg., 152: 827 - 835, 1960.
- 2 — Kayabali, İ., Les complications de le chirurgie du choléque et leur traitement (a propos de 11 cas), Lyon chir., 55 : 722 - 732, 1959.
- 3 — Safrali peritonitler, Dz. Tip Bült., 8 : 119 - 127, 1962.
- 4 — Travma sonucu gelişen kronik safralı peritonitis vak'ası, A. Ü. Tip Fak. Mec., 23 : 164 - 168, 1970.
- 5 — Léger, L., Chapins, Y. ve Dentan, Th., Péritonite biliaire par trans sudation hépatique, 100 : 151 - 158, 1970.
- 6 — Mallet - Guy, P., Michoulier, J., Fernée, L. F. Dolniski, J., Galndo, F. ve Leroy, J., Recherches experimentales sur le circulation lymphatique du foie. Perméation biliolymphatique et perméation bilio - sanguine, Lyon Chir., 60 : 816 - 827, 1964.
- 7 — P., Michoulier, .. Espinasse, P. ve Dolniski, J., L' utilisation de produits marqués dans L' analyse de la perméation bilio - lymphatique et de la perméation sanguine, Idem, 61 : 701 - 711, 1965.
- 8 — Thorén, L., Bile peritonitis; an experimental study in rabbits, Acta Chir. Scand. suppl, 230, 1958.
Makalenin ingilizce adı :
Biliary peritonitis (Fallow - up on 16 cases)

(Mecmuaya geldiği tarih 6 Temmuz 1973)